

Terugblik Trek 2001

Trek naar "Trek 2001" door ATR, groep 1

Na vergaderen en afspraken gemaakt te hebben op 7 juli kon ons avontuur beginnen.

Vertrek maandag 16 juli in Schoten, aankomst donderdag 19 juli in Zétrud-Lumay (Jodoigne). In 4 dagen trokken we eerst van Schoten naar Noorderwijk, vandaar verder door het prachtige Hageland naar Langdorp, langs holle wegen naar Meldert-Hoegaarden om donderdag aan te komen in Zétrud-Lumay.

Onze gids was Jan, Intendance was Liliane, en de trekkers An, Christine, Lydia, Nico en Marga. Als mascottes fungeerden Dolly en Saxo.

Op 16 juli, stipt om 10 uur, zijn wij met een goed humeur en prachtig ATR-weer vertrokken langs Schoten-Vaart, om via het anti-tankkanaal en het Albertkanaal in Viersel aan te komen voor onze middagstop. Daar stond het water reeds klaar voor de paarden. Na een "Club-kip special" in de Scheepvaart zetten wij onze tocht verder richting Noorderwijk. Onderweg werden we zo geplaagd door dazen en de warmte dat we onze dorst nog eens moesten gaan laven. Dit deden we in het "Engels" café aan de spoorweg in Bouwel en wees ervan overtuigd: we hadden beziens !! Rond 18.30 uur kwamen we aan bij de Bavo Dravers te Noorderwijk. Eerst maakten we een weidegang voor de paarden en na deze verzorgd te hebben, konden we ons eigen bedje spreiden in het lokaal.

Na een katewasje gingen we op zoek naar eten. Het ging in twee ploegen met de Jeep naar Olen.

In de taverne hebben we ons tegoed gedaan aan brood om na anderhalf uur wachten eindelijk onze (koude !) lasagne te krijgen. Terug in twee ploegen naar Bavo Dravers. An, Christine en Lydia trokken al zingend door Olen richting Noorderwijk. Maar onderweg werden we opgepikt ... door Jan. 's Avonds in de slaapzaal was er nog wat gekraak toen Nico langzaam maar zeker door zijn veldbedje zakte. Meer moet dat niet zijn, Nico!, om eens goed te lachen.

Na een 'gezellig' onweer en Dolly die regelmatig op muizenjacht ging, ontwaakten wij in alle glorie. Tot we

Jan en Liliane hun slaapzak in het oog kregen... wat een leven zeg! Dat vonden wij toch niet normaal! Maar het raadsel was vlug opgelost toen we de hoofdjes van onze mascottes zagen.

Om 8 uur begon het voeren van de paarden. Na alles opgeruimd te hebben en een goede koffiekoek konden we om 10 uur terug van start gaan. Nadat we onze paarden hadden ingepakt met een vliegendeken tegen de dazen, vertrokken we met de zon op ons bolletje richting Langdorp. Het was prachtig rijden. Op een draffe langs de Nete kwamen we rond 13 uur bij Mie Maan te Herselt aan. Onze viervoeters waren dankbaar toen we met het water aankwamen. Na zelf een natje en een droogje genuttigd te hebben, kwam Johan Van den Brande ons vergezellen. Het paard Tombo (van Johan), met een jonge gids op zijn rug, heeft ons begeleid door prachtige bossen waar de zonnestralen als gouden regen door de bomen schenen. Zo trokken wij door het Hageland naar Langdorp. Daar aangekomen werden we gastvrij ontvangen door Johan en zijn vrouw Daisy. Onze viervoeters mochten op de wei. Na lekker gerold te hebben tegen de dazen was het voeder meer dan welkom. Dan ... was het rust voor de paarden want morgen wachtte hen nog een zware dag. Terwijl de paarden rustten maakten wij onze slaappleaats klaar, de ene op zolder in één van de kamers, de andere in de garage en jawel: de drie vrouwtjes (An, Christine en Lydia) buiten in het hooi. Onder het afdak stond een buffet van groenten en sauzen, daar een goede barbecue bij met de nodige wijn - en MEER MOET DAT NIET ZIJN !!!! Na het lekker eten en de verhalen van Johan zijn we moe maar voldaan gaan slapen.

's Nachts kregen we weer eens een onweer over ons en 's morgens werden we gewekt door het gehinnik van Tombo die naast ons in de stal stond. Een gezonde brok voor de

Trek 2001

paarden en een stevig ontbijt voor onszelf en we konden weer op stap.

Rond 9.30 uur begonnen we aan de langste tocht van ± 38 kilometer, nadat we onze paarden ingespoten hadden met look (goed tegen de dazen). Johan, die de streek als zijn broekzak kent, bracht ons tot in de Demervallei. Voor mezelf een stukje nostalgie omdat ik mijn jeugd hier heb doorgebracht. Langs Demer, holle wegen en velden, van zand naar leemgrond, en van zon naar regen: zo ging het tot aan de middagstop. Het kasteel van Horst te Sint Pieters-Rode was een prachtige halte. Onze viervoeters hadden zo'n dorst en dat lieten ze maar al te duidelijk blijken toen we aan de vijver kwamen. Na onze trouwe vrienden water te hebben gegeven, hebben wij ons tegoed gedaan aan de streekgerechten. Rond 14.00 uur vertrokken we in de regen: dus regenpak aan. Het bleef maar regenen en de wegen werden herschapen in glibberige modderpaden. In Boutersem hadden wij WEER dorst. Daar heb ik mijn charmes bovengedaald in de privéstal van Bost: onze paarden en wijzelf mochten drinken op voorwaarde dat we.... NIETS betaalden. Zodoende was iedereen weer gelukkig. Het geluk was voor An en Justice echter van korte duur, toen An merkte dat Justice niet meer vooruit wilde. An besloot om te voet verder te gaan. Er stonden haar nog twee zware uren van ploeteren door vette leemgrond te wachten. Maar... we werden beloond na tien uur in het zadel in de afspanning "Babelom" te Meldert-Hoegaarden. Door onze lieve en warme gastvrouw Agnes kon onze avond niet meer stuk. Voor de paarden werd direct een droge stal klaargemaakt, hetwelk onze viervoeters zeer op prijs stelden na zo'n vermoeiende dag. Na hooi en korrels was het aan ons voor een verkwikkende douche en een buitengewoon lekkere maaltijd in een gezellig interieur.

Terugblik Trek 2001

Onze natte kleren werden ondertussen gedroogd bij de open haard en later bij de kachel.

Na nog wat nagepraat te hebben zijn we onder de wol gekropen in de slaapzaal met stapelbedden.

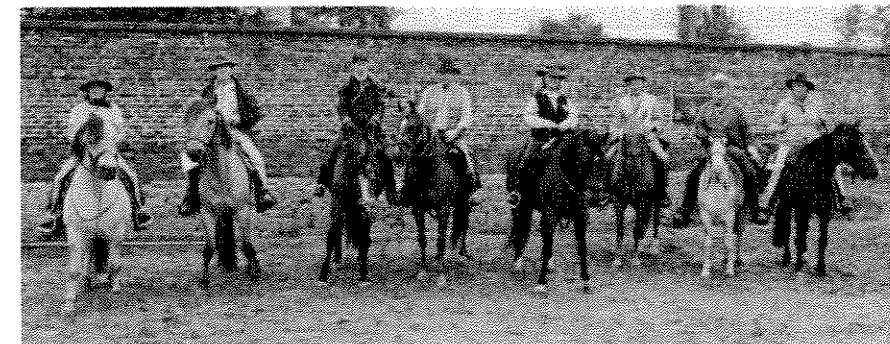
De volgende morgen sliepen we een beetje langer. Natuurlijk ging de eerste zorg naar de paarden en vooral naar Justice. An besloot om de tocht van ± 12 kilometer te voet, met paard aan de hand, verder te zetten. Na een stevig ontbijt reden we de laatste kilometers in de regen, langs velden en kleine smalle wegeltjes. An had zelfs de moed nog om het op een loopje te zetten en wij reden haar in een draffe achterna. Rond 12.15 uur kwamen we als eerste groep aan in Zétrud-Lumay (OEF, de trek naar 'Trek 2001' was goed verlopen).

Enige tijd later kwam de groep van Kim en Olivier aan (de organisators). Onze paarden werden alle zes op de wei gezet. Na het ontruimen van de prikkeldraad konden zij er het ganse weekend blijven staan. Wij gingen een stukje eten in de tennisclub waar ook onze douches waren voor het weekend. Terwijl Jan, Liliane, Marga en Nico de trailers gingen halen in Schoten spreidden Ann, Christine en Lydia hun bedje op de slaapzaal want de weide was pas afgehuurd vanaf vrijdag.

In de namiddag speelden wij wat met de hond totdat zijn balletje in de vijver verzeild geraakte. De moedige hond sprong er achter, maar besepte te laat dat hij niet op eigen krachten uit de vijver zou geraken. Het gevolg: Christine in paniek, maar ... ze redde de hond zelf uit de vijver.

We brachten het voeder naar de paarden, zagen dat ze goed stonden en keerden tevreden terug. Na een goede maaltijd zochten Jan en Liliane de slaapzaal op om hun bedje te maken..

Goed geïnstalleerd ging Jan de badkamer opzoeken maar... die was er niet; dan maar naar het toilet, maar... dat was er ook niet; dan maar een goede nachtrust? Maar... die was er ook niet: de ramen vlogen open, het tochtte langs alle kanten, en wat hebben we Jan vervloekt met zijn gesnurk.

Rond acht uur 's morgens gaven we de paarden eten, weer eens in de regen. Na het ontbijt kon voor Kim en Olivier de arbeid beginnen. Kim deed het papierwerk, Olivier zette de tent op en deelde de grote wei op in percelen; een knap stukje werk. De trailers werden op de wei gezet. Ikzelf had besloten om in de trailer te overnachten, anderen kozen voor de camion of de tent, want de slaapzaal lag deze avond vol met andere ruiters.

Terwijl de verwachte ruiters begonnen aan te komen, brachten Jan en ik de bewegwijzering aan op de 14 kilometer lange route. Dit ten behoeve van de ruiters die in de namiddag al kennis wilden maken met de streek. 's Avonds was het in de zonsondergang een prachtig schouwspel om de ± 80 paarden ieder op hun perceel te zien staan (iedereen had zijn eigen omheining bij), met trailers en tenten vooraan op de wei: **WAT EEN DISCIPLINE !!**

Rond 20.30 uur werd het buffet geopend tijdens de voorstelling van de groepen. Menige verhalen, avonturen en belevenissen werden verteld. MAAR, al spoedig dansten wij de nacht in met een jeugdig orkest, de Dot-commers, het was ambiance alom. Rond twee uur zijn we rustig maar voldaan gaan slapen. Zaterdag, acht uur 's morgens: paarden eten geven. Voor sommigen was dit net iets te vroeg, anderen hadden hoofdpijn of weinig stem. Maar om 8.30 uur was het tijd voor ontbijt en daarna ging alles stukken beter. Onze dagindeling: om tien uur, vertrek toeristische rally plus zoektocht van ± 35 kilometer getraceerd op kaart, picknickplaats in "Le Ferguson".

Jan en ik zijn tot aan de picknickplaats meegeleden en dan teruggedraaid om vervolgens de weg voor zondag aan te duiden, een tocht van ± 24 kilometer. 's Avonds rond 19 uur was het terug paarden voeren. Om 20 uur: varken aan het spit, bij elkaar aan het kampvuur.

Maar de sfeer zat er voor ons allen niet meer in, na het vernemen van het tragische ongeval dat in de loop van de dag had plaatsgevonden. Dan maar iets vroeger de slaapzak in.

Zondag 22 juli. Ik werd gewekt door de zachte zonnestraaltjes die langs mijn aangezicht streelden. Goed gehumeurd richting paarden want... acht uur is etenstijd voor de paarden. Ik voelde mij zo een beetje de groom van vier paarden, maar vond dat niet erg. Na ons ontbijt gingen we er om tien uur weer tegenaan, voor jammer genoeg de laatste wandeling met als tussenstop afspanning "Babelom". Daar was het weer goed vertoeven. Rond 13.30 uur werd het koud buffet geopend en werden de prijzen van de zoektocht uitgereikt. Daarna was het helaas "inpakken en wegwezen".

Zo, de ± 180 kilometer zaten erop. Proficiat aan de ganse groep voor de lach, de positieve ingesteldheid, de spontaniteit en het doorzettingsvermogen. Eveneens onze dank aan Jan de gids, die ons door weer en wind veilig begeleidde, aan onze intendance en onze mascottes; aan Kim en Olivier, de organisators, die alles weer perfect organiseerden. Aan alle ruiters en paarden van Trek 2001: nog veel rijgenot en tot op Trek 2002.

Lydia & de viervoeter Castor